

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 10102

гр. София, 16.12.2021 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 52 състав,
в закрито заседание на 16.12.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Димитрова

като разгледа дело номер **12501** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е образувано на основание Определение №2427/13.12.2021 г., постановено по адм. д. №2741/2021 г. на АдмС – Б., с което е прекратено производството по делото и същото е изпратено по подсъдност на АдмС – С.-град.

Предмет на оспорване е Заповед за прилагане на ПАМ №21-4332-005914/22.10.2021 г., издадена от полицейски инспектор при СДВР, отдел „Пътна полиция“, с която спрямо А. Е. Де Р., гражданка на Великобритания е приложена ПАМ „прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца“ на основание чл.171, т.2а, б.“а“ ЗДвП. С жалбата е направено искане за спиране изпълнението на обжалваната заповед. Настоящото производство е по реда на чл.166, ал.4, вр.ал.2 и ал.3 АПК, вр. чл.172, ал.6 ЗДвП.

По делото не е изискана и не е представена административната преписка. Въпреки това съдът намира, че представените от оспорващата доказателства са достатъчни за произнасяне по искането за спиране.

Съдът, като прецени искането и изложените доводи, във връзка с представените по делото доказателства, приема за установено следното:

Със Заповед за прилагане на принудителна административна мярка №21-4332-005914/22.10.2021 г., издадена от полицейски инспектор при СДВР, отдел „Пътна полиция“ спрямо А. Е. Де Р., гражданка на Великобритания, е приложена ПАМ „прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца“ на основание чл.171, т.2а, б.“а“ ЗДвП. Прилагането на ПАМ е мотивирано с обстоятелството, че на 18.10.2021 г. около 20,31 ч. в [населено място] по [улица] собствения ѝ товарен автомобил „Ф.“ Т. с посочен рег. Номер е управляван от К. М. А., като водачът не притежава СУМПС, валидно за категорията, към която спада управляваното от него МПС – управлява със СУМПС на отчет в Австралия, което не е издадено от държава-членка на ЕС, ЕИП или К.. Швейцария след изтичане на една година от

издаване на документ за пребиваване. Посочено е, че водачът е постоянно пребиваващ в Р. България, съгласно разрешение за постоянно пребиваване, издадено на 17.09.2020 г. Предвид изложеното издателят на ПАМ е приел, че са налице предпоставките за прилагане на ПАМ по чл. 171, т.2а, б. „а“ от ЗДвП, като е прекратил регистрацията на МПС за срок от 6 месеца. Заповедта е получена от адресата на 23.11.2021 г., видно от отразеното върху същата. Жалбата е подадена в АдмС – Б. на 06.12.2021 г.

При така установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи: Жалбата, въз основа на която е образувано производството по оспорване на приложената ПАМ е допустима, като подадена от надлежна страна, адресат на неблагоприятен за нея акт, подлежащ на съдебен контрол и в срок. Следователно налице е висящност на процеса по оспорването ѝ, при което направеното искане за спиране на допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на същата е допустимо.

Съгласно чл. 172, ал. 5 ЗДвП обжалването на заповедите за налагане на ПАМ по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се извършва по реда на Административнопроцесуалния кодекс, а подадената жалба не спира изпълнението на заповедта (чл. 172, ал. 6 ЗДвП). Съобразно разпоредбата на чл. 166, ал. 4 АПК допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал. 2. Относно административните актове от вида на процесния не е налице изрична забрана за съдебен контрол, поради което искането за спиране на предварителното изпълнение на обжалваната Заповед за прилагане на принудителна административна мярка е допустимо.

Съгласно чл. 166, ал. 2 вр. ал. 4 АПК при всяко положение на делото до влизането в сила на решението по искане на оспорващия съдът може да спре предварителното изпълнение, допуснато с влязло в сила разпореждане на органа, издал акта по чл. 60, ал. 1, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда. За разлика от случаите, в които административният орган с разпореждане допуска предварително изпълнение на издадения от него административен акт, след като прецени, че са налице предпоставките чл.60, ал.1 АПК, в случаите по чл.166, ал.4 АПК законодателят е този, който нормативно е презюмирал наличието на един или повече от тези критерии, в чиято защита изключва суспензивния ефект на оспорването по чл.166, ал.1 АПК и позволява незабавното изпълнение на акта. Спирането предполага наличие на друг противопоставим правен интерес, който по степен на важност е съпоставим или надделяващ над тези, регламентирани с чл. 60, ал. 1 АПК, защитени от допуснатото със закон предварително изпълнение. В съответствие с това всички заповеди по чл.172, ал.1 ЗДвП са незабавно изпълняеми на нормативно основание, с оглед осигуряване безопасността на движението по пътищата и преустановяване на административни нарушения, които застрашават живота и здравето на хората—чл.171 ЗДвП. Процесната заповед подлежи на предварително изпълнение по силата на ЗДвП и издалият я административен орган не носи тежестта да доказва предпоставките по чл.60, ал.1 АПК, тъй като съществуването на особено важен обществен интерес, подлежащ на защита е презюмиран от чл.172, ал.6 ЗДвП. Съобразно изискванията на чл. 166, ал. 2 АПК жалбоподателят, който иска спиране на изпълнението на акта, следва да установи, че от допуснатото по закон предварително изпълнение ще последва значителна или

трудно поправима вреда или че ще бъде засегнат особено важен негов интерес. Жалбоподателката мотивира искането си с твърдения, че съпругът ѝ страда от множество заболявания, сред които и паркинсон. Същият е със затруднено придвижване и не случайно процесният семеен автомобил е товарен такъв. Същият е изключително необходим на семейството, тъй като съпругът ѝ не може да отиде никъде без него, в това число и на честите медицински прегледи. Към настоящия момент не могат да си позволят да закупят друг подобен автомобил или да наемат такъв, поради което приложената ПАМ ги поставя в изключително трудна ситуация – на практика ограничава възможността им за свободно придвижване. Освен това твърди, че процесното МПС е специално пригодено за ползване от съпруга ѝ, като намирането на подобен автомобил е много трудно, отделно пригодяването му за специфичните нужди също отнема време. Предвид това счита, че допуснатото по закон предварително изпълнение ще нанесе значителни вреди на оспорващата и съпруга ѝ, несъизмерими с обществения интерес. Във връзка с твърденията са представени доказателства за брак, здравословно състояние на съпруга на оспорващата. От приложеното клинично писмо е видно, че същият страда от редица заболявания – П., депресия, коремна херния, предходна пъпна херния, клаустрофобия. В представеното медицинско удостоверение, издадено то д-р Р. К. от [населено място] е отразено, че Д. П. Де Р. страда от късен стадии на Паркинсонова болест, пациентът е силно затруднен в ежедневието си и се нуждае от непракъсната помощ, свързана с хранене, обричане, придвижване. В удостоверението е посочено също, че оспорващата има нужда от достатъчно голям автомобил, в който лесно да настаява и превозва съпруга си, без това последният би бил принуден да не напуска дома си, би било невъзможно да стигне до болница или медицински център за преглед или изследване.

Съдът като прецени така описаните доказателства счита, че въз основа на тях следва да бъде прието за установено тежкото здравословно състояние на съпруга на оспорващата. Не може да се приеме за установено обаче, че придвижването му би могло да стане само с процесния автомобил. Липсват доказателства, че същият е специално пригоден за нуждите на болния съпруг на оспорващата. Изложеното в удостоверението, издадено от д-р К. относно автомобила и невъзможността без него да напуска дома си съдът не кредитира, тъй като издателят на удостоверението е лекар и не е в неговата компетентност да преценява автомобила. Предвид това съдът приема за недоказан факта, че само с процесния автомобил съпругът на оспорващата би могъл да бъде придвижван където и да е. Още повече за при нужда от медицинска помощ във всеки град има линейки, които са предназначени и пригодени за придвижване на болни.

Според настоящия съдебен състав изложените доводи, на които се основава искането за спиране на заповедта, не са противопоставими на защитения с предварителното изпълнение обществен интерес. Несъмнено незабавното изпълнение на заповедта за налагане на ПАМ ще доведе до затруднения за оспорващата и семейството ѝ, но от представените по делото доказателства и изложените в жалбата доводи не се обуславя извод за вероятно настъпване на труднопоправими вреди, които да надделяват на защитения с разпоредбата на чл. 172, ал. 6 ЗДВП обществен интерес. В случая, с оглед вида на установеното деяние - управление на МПС от лице, което не притежава валидно СУМПС, следва да се отчете, че предварителното изпълнение на заповедта цели да осигури живота и здравето на гражданите, като от закъснението на

изпълнението може да последва значителна или трудно поправима вреда. Неудобствата и финансовите разходи, които предварителното изпълнение на ПАМ вероятно ще причини на жалбоподателя в случая не са съпоставими и не надделяват над обществения интерес, който разпоредбата на чл. 172, ал. 6 ЗДвП охранява.

Следва да се отбележи, че всяко принудително изпълнение на административен акт от страна на администрацията, безспорно причинява неудобства и принципно може да засегне права и интереси на гражданите, поради което е предвидена възможността за защита от страна на гражданите и организациите. От друга страна, съгласно чл. 57, ал. 2 от Конституцията на РБ не се допуска упражняването на лични права на гражданите, ако то накърнява права или законни интереси на други. С чл. 4, ал. 3 от АПК законодателят е въвел изискване субектите на административния процес да не вредят на държавата и обществото, както и на правата, свободите и законните интересите на други лица. В търсене на баланс, законодателят въвежда принципа на съразмерност в чл. 6 от АПК като основен принцип на административното производство, възпроизведен и в чл. 272 от АПК. В случая, временното прекратяване на регистрацията на МПС е постановено като превантивна мярка с цел да бъдат защитени важни обществени интереси в частност правата на участниците в движението по пътищата.

По тези съображения съдът намира, че искането за спиране на предварителното изпълнение на оспорената заповед следва да бъде отхвърлено.

Водим от гореизложеното и на основание чл.166, ал.4, вр.ал.2 АПК съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ направеното от А. Е. Де Р., гражданка на Великобритания искане за спиране на допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на Заповед за прилагане на ПАМ №21-4332-005914/22.10.2021 г., издадена от полицейски инспектор при СДВР, отдел „Пътна полиция“.

Определението подлежи на обжалване пред ВАС в 7-дневен срок от уведомяване на страните, на които на основание чл.138 АПК да се изпрати препис от същото.

СЪДИЯ: